

3. den: Naděje

9. 3. 2021

Do čeho vkládám svou naději? Co očekávám teď, v budoucnosti? A co se stane, když s má naděje nenaplní?

Řím 8,18-25

Soudím totiž, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena. Celé tvorstvo toužebně vyhlíží a čeká, kdy se zjeví sláva Božích synů. Neboť tvorstvo bylo vydáno marnosti – ne vlastní vinou, nýbrž tím, kdo je marnosti vydal. Trvá však naděje, že i samo tvorstvo bude vysvobozeno z otroctví zániku a uvedeno do svobody a slávy dětí Božích. Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu. A nejen to: i my sami, kteří již máme Ducha jako příslib darů Božích, i my ve svém nitru sténáme, očekávající přijetí za syny, totiž vykoupení svého těla. Jsme spaseni v naději; naděje však, kterou je vidět, není už naděje. Kdo něco vidí, proč by v to ještě doufal? Ale doufáme-li v to, co nevidíme, trpělivě to očekáváme.

Naděje, o níž tu jde, je nadějí celého stvoření, do něhož speciálním způsobem patří i člověk, jenž je zároveň Božím obrazem, Božím partnerem, Božím synem/dcerou. K naplnění tohoto poslání člověk směřuje. Po čem toužím?

Žid 6,10-20

Bůh není nespravedlivý, a proto nezapomene, jak jste se činem své lásky k němu přiznali, když jste sloužili a ještě sloužíte bratřím. Toužíme jen, aby na každém z vás bylo vidět neutuchající horlivost až do konce, kdy se naplní naše naděje; proto neochabujte, ale vezměte si za vzor ty, kdo pro víru a trpělivost mají podíl na zaslíbení.

Tak dal Bůh zaslíbení Abrahamovi. Poněvadž při nikom vyšším přísahat nemohl, přísahal při sobě samém: „Hojně ti požehnám a dám ti mnoho potomků.“ A protože byl Abraham trpělivý, dosáhl splnění Božího slibu. Lidé totiž přísahají při někom větším a přísaha je zárukou, kterou končí každý spor. Když Bůh chtěl účastníkům zaslíbení přesvědčivě prokázat nezměnitelnost svého rozhodnutí, potvrdil své zaslíbení ještě přísahou. A tak tyto dvě nezměnitelné věci, v nichž Bůh přece nemůže lhát, jsou mocným povzbuzením pro nás, kteří jsme našli útočiště v naději nám dané. V ní jsme bezpečně a pevně zakotveni, jí pronikáme až do nitra nebeské svatyně, kam jako první za nás vstoupil Ježíš, kněz na věky podle řádu Melchisedechova.

Trpělivost a touha. Naděje je dnes vzácné zboží, jejím základem je touha a trpělivé očekávání, trpělivá práce na jejím uskutečnění, naplnění. Jakou mám zkušenost s naplněnou nadějí a s nadějí, která nedošla naplnění, se zklamáním? A jak se to v mém životě týká mého vztahu s Bohem? Jsem s to s Bohem o své naději komunikovat, tedy vejít až do nitra nebeské svatyně?

Umím snít? O čem sním?

Zj 21,1-10

A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo.

A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“

Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ A dodal: „Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé. Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem. Avšak zbabělci, nevěrní, nečistí, vrahové, cizoložníci, zaklínači, modláři a všichni lháři najdou svůj úděl v jezeře, kde hoří oheň a síra. To je ta druhá smrt.“

A přistoupil jeden ze sedmi andělů, kteří měli těch sedm nádob a v nich připraveno sedm posledních pohrom, a řekl mi: „Pojď, ukážu ti nevěstu, choť Beránkovu.“ Ve vytržení ducha mě vyvedl na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha, zářící Boží slávou; jeho jas jako nejdražší drahokam a jako průzračný křišťál.

Z nebe sestupuje nebeský Jeruzalém, nádherný, nepopsatelně skvělý a oslnivý, to není jen víze za hranicemi času, to je něco, co se nabízí už teď pro můj život. Jak?

Naše naděje je v tom, že nepodlehne druhé smrti a že budeme moci vstoupit do nádherného nebeského Jeruzaléma. To je naděje našeho života, i kdyby všechny naděje tohoto světa zklamaly.